

[J. S. Foget.]

gennem Forbrugsskatten og dernæst gennem et Tilskud til Landbruget — men maaske er det netop det, der tilsigtes.

Jeg agter ved anden Behandling at stille Ændringsforslag om Tøjskattens Bortfald, idet jeg ikke under nogen Omstændigheder vil tage Medansvaret for dens Opretholdelse. Mit Ændringsforslags Skæbne vil da afgøre min Stilling ved tredje Behandling.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere, som har givet Udtryk for deres Vilje til at gennemføre Lovforslaget. Der er jo her som vel nok overalt, hvor dette Lovforslag er paa Tale, fremsat beklagende Bemærkninger med Hensyn til Omsætningskatten paa Manufakturvarer, og jeg skal gerne her udtale, som jeg ogsaa ellers har sagt, at denne Skat har paa ingen Maade min Sympati; det er den haarde Nødvendighed, der har ført denne Beskatning med sig, den er et Udslag af de ekstraordinære Forhold. Det er jo for øvrigt ikke den eneste Kamel, man maa sluge i disse ekstraordinære Tider for at holde sammen paa Tingene. Men jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange i, at vi saa hurtigt som muligt maa bort fra denne Skat.

Naar det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange i Forbindelse med Omtalen af den anden Mulighed, der kunde foreligge for Tilvejebringelse af Skatteprovenuet, nemlig en Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten, nævnte, at ogsaa jeg skulde være Modstander af en saadan Fremgangsmaade, er dette ikke rigtigt. Jeg har for mit Vedkommende under de Forhandlinger, der har været ført om Mulighederne for at afvikle Omsætningskatten paa Manufakturvarer, erklæret mig villig til at forhandle om at flytte Provenuet over til Indkomst- og Formueskatten, men Resultatet af Forhandlingerne herom har været det, at denne Vej ikke var farbar. Og man er da fra alle Sider inden for Regeringen — det vil jeg gerne understrege — enig om, at man, som Forholdene ligger, bør opretholde Beskatningen i den Form, der er foreslaaet.

Jeg maa i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Axel Christensen, som mente, at man burde dele Manufakturvarerne op, saa at en vis Del af dem blev skattefri, at en saadan Fremgangsmaade er ikke teknisk mulig; det er i øvrigt ogsaa fra Tekstilbranchens Side fremhævet, at man meget maatte fraraade en

Ordning, der saaledes splittede Salget afgiftsmæssigt set. Der er altsaa desværre ingen Mulighed for at komme igennem med en saadan Deling, og det er derfor, vi har valgt Lettelsen gennem Tøjkortene, en Lettelse, som jo nu udvides.

Naar det ærede Medlem Hr. Axel Christensen siger, at det er den mest irrationelle Forsorgslovgivning, der her finder Sted, kan jeg paa ingen Maade dele det ærede Medlems Syn. Det forekommer mig, at den Omstændighed, at man her tager et særligt Hensyn og et ret vidtgaaende Hensyn til Familier med Børn, er paa ingen Maade noget irrationelt, naar der er Tale om Forsorg. Vi har i hele den Lovgivning, der er gennemført for at imødegaa Vanskelighederne for de daarligst stillede, efter min Mening langtfra været i Stand til at tage de Hensyn til Familier med Børn, som det var ønskeligt at tage. Der kan vel da ikke være nogen Tvivl om, naar man sammenligner Familier, at det er Familier med Børn, der er særlig vanskeligt stillede.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes gjorde nogle Bemærkninger om mine Budgetteringer og sagde noget om, at hvis en Skatteyder gjorde sin Indtægt op paa den Maade, som jeg har arbejdet med Tallene, saa gik det ikke. Det ved jeg dog ikke; jeg har forelagt et Statsregnskab, som er gjort op paa den smukkeste Maade efter min Mening, og der er ingen hemmelige Reserver i dette Statsregnskab. Det, Diskussionen kan dreje sig om, er Budgetteringen, men Skattevæsenet kommer jo nu ikke til Skatteborgerne og kritiserer, hvordan de stiller deres Budgetter op, det maa enhver Skatteborger have Lov til at gøre, som han vil, og jeg vil tro, at ogsaa Skatteborgerne ofte har store Vanskeligheder ved at bedømme Fremtiden. Det, der er Tale om med Hensyn til de forskellige Opgørelser, som man har kritiseret, er jo ikke Indtægtstal; Spørgsmaalet har drejet sig om at vurdere Udviklingen fremefter. Og der er jeg nu af den Opfattelse, at ingen har været i Stand til i Fjor Foraar eller i Fjor Forsommer at angive, hvordan Forholdene vilde udvikle sig fremefter, ikke engang til Efteraaret.

Naar man taler om de økonomiske Forhold i den nuværende Situation, maa man gøre sig klart, at det nytter ikke — saaledes som man i tidligere Tid i højere Grad kunde være tilbøjelig til — at hæfte sig ved den enkelte Periode eller det enkelte Regnskabsaar. Vi er nemlig inde i en økonomisk set sammenhængende Periode,